

Veľká Morava

Nie bez príčiny smútia hory lesy i nížiny,
ale preto, že dva slovanské rody svoje meče skrížili.
Pribina z Nitry, pán lúk a lesov,
stavia obranu proti bande besov.

I Mojmir z Moravy buduje armádu,
no nie na záchranu domova,
ale na krutú šarvátku,
do ktorej ide bez boha.

Hoc sú oba silní, jeden prehrať musí,
preto obe strany pochybnosť veľká dusí,
i už stoja na bojovom poli,
dvaja panovníci v pozlátenej zbroji.

Posledné sekundy ticha zatienil pekelný rev,
to odvaha Slovanov vychádza z ich pier.
Mnoho bojovníkov už viac neuvidí svoju milú,
no česť ich im nedovolí vymeniť poslednú chvíľu.

Zbrane rinčia, Mojmir dobúda prevahu a už naňho čaká hrdinská sieň,
no po Pribinovi neostáva ani len šedý tieň.
Možno Pribina dostal zdrvivú porážku,
poprosil o pomoc Frankov, ktorí to nebrali ako urážku.

Mojmir s úsmevom na tvári spojil Nitru s Moravou,
vd'acíme mu za to čo urobil i keď s ľahkou obavou.
A tak sa predstavuje nová ríša, ktorá je Slovanom oddaná,
taktiež známa ako aj Veľká Morava.

No nebola to veru Mojmirova nekonečná sláva,
pretože čoskoro Ľudovít Nemec dosadil za vládcu Rastislava.
Ľudovít nevedel, že robí chybu,
Rastislav ho totiž považoval za zmiju.

Po krátkom čase Rastislav zrazil v ríši Nemcov vplyv,
čo ho priviedlo do viacerých krušných chvíľ.
A už na ďalšiu bitku zvoní, no Rastislav nie je sám,
gróf Karolman po jeho boku stál.

Gróf bol synom samotného Nemca,
nebál sa pozdvihnúť meč na úkor otca.
No v tejto ťažkej chvíli nebol Nemec sám,
na scénu prichádza už dobré známy pán.

Na prekrásnom koni prichádza Pribina,
aj tento raz v pozlátenej zbroji.
Bitky boli urputné a nielen jedna,
nuž prišla aj tá osudová, ktorá Pribinu zo života zvedla.

Rastislav mal Nemca už dost',
požiadal tentoraz on Byzantíncov o pomoc.
V prvej chvíli bola ignorácia zrejma
a pomoc nebola až taká veľká.

No keď sa toho chopil cisár Michal III.,
neboli v týchto záležitostiach už také smeti.
A tak Veľkú Moravu čakala nová etapa,
keď žiara slnka solúnskych bratov prijala.

Konštantín a Metod tiež zvaní solúnski bratia,
prijali svoje nové poslania.
Začali Slovanov vzdelávať a učiť,
nenechali sa zbytočnosťami veru rušiť.

Priniesli cennú hlaholiku a zapísali slovanskú reč,
ukázali, že mať knihy vo vlastnom jazyku, je viac, ako tasiť meč.
Nikdy nezabudneme na nich, veď pre náš národ toľko urobili
a odvd'ačili sme sa im tým,
že sme im čestné miesto v dejinách vyčlenili.

Náš národ prežil veľmi veľa a toto všetko je len malý zlomok,
vážme si, čo nám ponechali a pokračujme v ich krokoch.
Dokázali sme, že sme silní i vzdelaní,
aj keď nebojujeme len perami.

Skutky slovanských hrdinov sa zapísali do dejín tvrdými vetami,
neboli to iba reči, bojovali sme mečmi i sekerami.
Vybojovali sme si svoju slobodu, uznanie a zachovali hrdosť,
pretože slovanská zem nedovolila na seba vpustiť podlosť.

Nebolo na celom svete takej ríše,
ktorá bola a bude tak Slovanom oddaná,
ako už dobre známa Veľká Morava.
Veľká Morava vždy bola nášho národa pýcha,
z nej dodnes slovanské vlastenectvo dýcha.

Štefan Péteri, 16 rokov